

друзе

Лі Холодна

я відходжу вбік
я не простягаю руки для обіймів
останніх.

пробач, мій друже, ти вже другий за цей рік
кого я так легко відпускаю

мені не шкода мені не болить мені не сумно не печально і не ображає
я вмію приймати як факт
що назад шляху
немає.

прощатися це не моє
і прощати теж
хоча собі я прощаю
свою відсутність жалю
відсутність гарячого болю
що має палити мости
а тобі я ментально махаю рукою
з ментальним — прости.